

DRAINÄŒEVI DANI 2010 - Trbunje&Blace

Autor Ljuba
 Saturday, 22 May 2010
 Poslednji put aÄ¼urirano Saturday, 22 May 2010

Draincevi Susreti 2010 20.05.2010. godine u Trbunju i u Kulturnom centru *DRAINAC* u Blacu odrÄ¼ani su susreti pesnika (koje su organizovale biblioteke iz Prokuplja i Blaca koje nose ime Rade Drainac, a pridruÄ¼io im se uÄ¼eÄ¼ijÄ¼tem kruÄ¼jevaÄ¼kih pesnika i Kulturni centar KruÄ¼jevac) u okviru manifestacije *DRAINÄŒEVI KNJIÄ¼EVNI SUSRETI 2010* - 41-e po redu.

Na susretima su se predstavili pesnici (ovim redom): Ä¼ RaÄ¼ja Popov, Zoran VuÄ¼iÄ¼Ä¼, Momir DragiÄ¼eviÄ¼Ä¼, Dane StojiljkoviÄ¼Ä¼, Miloje DonÄ¼iÄ¼Ä¼, Gordana BoranijaÄ¼eviÄ¼Ä¼, Ljubodrag ObradoviÄ¼Ä¼, Miljojko MilojeviÄ¼Ä¼, Bratislav MilanoviÄ¼Ä¼, Veljko Stambolija, NebojÄ¼ja LapÄ¼eviÄ¼Ä¼, Dragan BorisavljeviÄ¼Ä¼, Miroslav Cera MihajloviÄ¼Ä¼. Pesme Radeta Drainca govorio je njegov rođak Vita JovanoviÄ¼Ä¼, a medijator programa je bio Dragan OgnjanoviÄ¼Ä¼.

ProÄ¼itajte pesme pisaca koji su govorili na susretimaÄ¼ (neke su izgovorene na susretima, neke nisu) pogledajteÄ¼ fotografije i pomisliÄ¼tete kao i mi koji smo bili na licu mesta,Ä¼ predivno veÄ¼e!!!

POGLEDAJTE GALERIJU SLIKA
 DRAINÄŒEVI DANI - 20.05.2010 - Trbunje & Blace

NIRVANA

Ä¼ umne noÄ¼ti ko javori sinji
 Tamom grobnom leÄ¼e mi na dlanu
 Bolestan sam mnogo... mnogo!
 Jedinu zvezdu u ovoj pustinji
 Vidim svoju ranu.

Pritisla me stidna Ä¼alost
 ko olovna ploÄ¼a.
 Nigde jedan vedar dan!
 Slomila me tuÄ¼na malaksalost
 na ljubav, Ä¼ivot i san.

Hteo bih samo
 u rodni kraj da odem Ä¼to pre
 i da umrem tamo,
 zaboravljajuÄ¼ti sve.

A kad me na dasci
 put groblja ponesu volujska kola,
 kao nekad u mladosti,
 nada mnom da zaplaÄ¼u od istinskog bola
 bele breze, tuÄ¼ne od starosti.

To su zadnji snovi
 u noÄ¼tima Ä¼umnim ko javori sinji,
 otvoreni kao rane,
 koje u ovoj pustinji
 gnojem kaplju poslednje dane.

(C) Rade Drainac

Đ°ŃEĐ°Ń,Đ,Ń•Đ»Đ°Đ² Đ . ĐœĐ,Đ»Đ°Đ½Đ¼Đ²Đ,ŃŃ

ĐŸĐ~ĐiĐœĐ• Đ~Đ— ĐŸĐ Đ•ĐiĐçĐ•Đ Đ• Đ'Đ£Đ"Đ£Đ•Đ•ĐžĐiĐçĐ~

Đ—Đ°Đ»ĐμŃ†Đ,Ń,Đ, Ń€Đ°Đ½Ńf-
Đ½Đ,Đ°Đ°Đ' Ń°Đ°Đ°.

Đ~Ń•Đđ,ŃfĐ½Đ,Ń,Đ, ĐŃĐμŃ™Đμ
Đ½Đ,Ń°Đμ Ń...Ń,ĐμĐ¾ Đ½Đ,Đ°Đ¾:
Đ•Đ° Đ²ĐμŃ•ĐμŃ™Đμ,
Đ½Đ°Ń€Đ¾Đ' Đ½ĐμĐ½Đ°Đ²Đ,Đ°Đ¾.

Đ"ĐđĐ"Đ•

Đ"ŃfĐ¾Đ¾ Đ°Ń€Đ°Ń•Đ½Đ°,
Đ¾Đ±Đ°Ń°Ń°Đ°Đ½Đ° Đ•Đ»Đ°Ń,Đ¾Đ¾,
Đ±Đ°Ń° Ń•Đ, Đ»ĐμĐđĐ°,
Đ±Đ°Ń° Ń•Đ, Ń°Đ°Ń•Đ½Đ°,
Đ½ĐμĐ±Đ¾Đ¾ Đ°Đ¾Ń•Đμ.

Đ°Đ° Đ½Đ,Ń°Đ°Đ¾ Đ'Đ,Đ²,
Đ¼Đ Đ»Đ¾Đ²Đ°Đ¾ Ń°Đ°Đ¾ Ń,Đμ.
Đ'ĐμŃ,Đ°Ń€ Ń°Đμ Đ°Ń€Đ,Đ²,
Â ŃfĐđĐ°Đ»Đ,Đ¾ Đ¼Đμ.

Đ~ Ń•Đ°Đ' Đ¼Đ, ĐđŃŃŃŃ,Đ, Đ¾Đ¾Ń€Đμ.
Đ~ Ń•Đ°Đ' Đ¼Đμ Đ²ĐμŃ,Ń€Đ, Đ½Đ¾Ń•Đμ.
Đ•Đ»Đ, Đ½ĐμŃ»Đμ Đ•Đ°ĐđĐμĐ²Đ°Ń,Đ,
Đ¼Đ¾Ń°Đ' Đ'ŃfŃ°Đ°,
Đ½ĐμŃ»ĐμŃ° Đ'Đ¾Đ»ĐμŃ,ĐμŃ,Đ,
Đ¼ĐμĐ½Đ, Đ'Đ¾Đ»Đμ.

Đ"ŃfĐ¾Đ¾ Đ°Ń€Đ°Ń•Đ½Đ°,
Đ'ĐμĐ²Đ¾Ń°Đ°Đ¾ Đ•Đ»Đ°Ń,Đ½Đ°,
Đ'Đ,Đ²Đ½Đ° Ń,Đ, Đ¼Đ°Ń°Đ½Đ°.
Đ•Đ»Đ, Đ'ŃŃŃŃĐ¾Đ, Đ¼Đ»Đ°Đ'Đ,Ń,
Ń•Đ°Đ' Ń,Đ, Đ°Đ¾Ń°Ńf Ń†ĐμŃ°Ń™Đ°
Đ, Đ¼Đ,Đ»ŃfŃ°Đμ Đ¾Ń†Đ.

Đ~ Đ¼ĐμĐ½Đ, Ń•Đ, Ń€ĐμĐ°Đ»Đ°,
Đ,Ń°Ń,Đ¾ Ń°Ń,Đ¾ ĐđĐμĐ²Đ°Ń°
Ń,Đ¾Đ¾ Đ¼ Đ¼Đ»Đ°Đ'Đ,ŃŃf.
Đ~ Ń°Đ° ŃfŃŃ€Đ°Đ'Đ,ŃŃf
ĐđĐμŃ•Đ¼Ńf Đ,Đ. Ń°Đ½Đ¾Đ²Đ°.
ĐđĐ°Đ¼Đ¾Đ'Đ¾ĐđĐ»Đ¾Đ²Đ,
Đ'Đ° Đ¼Đ,Đ»ŃfŃ°ĐμĐ¼ Đ'ŃfĐ¾Ńf.
ĐđĐ°Đ¼Đ¾Đ'Đ¾Đ•Đ²Đ¾Đ»Đ,
Đ'Đ° Đ»ŃfŃ,Đ°Đ¼ Ńf Đ»ŃfĐ¾Ńf
Đ,Ń•Đ°Ń€Đ,Ń†Đ°Đ²Đμ Ń,Đ, Đ¼Đ°Ń°Ń,Đμ.

Đ"ŃfĐ¾Đ¾ Đ°Ń€Đ°Ń•Đ½Đ°,
Đ'ĐμĐ²Đ¾Ń°Đ°Đ¾ Đ•Đ»Đ°Ń,Đ½Đ°,
Đ±Đ°Ń° Ń•Đ, Đ»ĐμĐđĐ°,
Đ±Đ°Ń° Ń•Đ, Ń°Đ°Ń•Đ½Đ°,
Đ½Đ° Đ½ĐμĐ±Ńf Đ•Đ°Đ½Đ¾Ń•Đ°.

Đ%ŃŃfĐ±Đ¾Đ'Ń€Đ°Đ³ ĐžĐ±Ń€Đ°Đ'Đ¾Đ²Đ,Ń»

Đ"Đ°Đ½Đμ ĐđŃ,Đ¾Ń°Ń,Ń™Đ°Đ¾Đ²Đ,Ń»

ĐŸĐžĐ»Đ•ĐšĐž ĐšĐ Đ•Đ° Đ"ĐžĐ»Đ•Đ—Đ~

ĐœĐ¾Ń° Đ¾Ń,Đ°Ń†
Ń•ĐμĐ'Đ, Đ½Đ° Đ°ŃfŃ»Đ½Đ¾Đ¼ ĐđŃ€Đ³Ńf
ŃfĐ²ĐμŃ†Đμ
Đ¼Đ°Ń°Đ°Đ° Đ½Đμ ĐđĐ°Đ»Đ, Đ»Đ°Đ¼ĐđđŃf
Ńf Đ°ŃfŃ°Đ½Đ, Ń•ĐđŃŃ€ĐμĐ¼Đ° Đ²ĐμŃ†ĐμŃŃf

Ńf Đ¼Ń€Đ°ĐŃf

Đ¼Đ¾Ń~ Đ¾Ń,Đ°Ń† ŃfĐ¼Đ¾Ń€Đ°Đ½
Ń•ĐμĐ'Đ, Đ½Đ° Đ°ŃfŃ»Đ½Đ¾Đ¼ Đ¿Ń€Đ°ĐŃf
Ń€Đ°Đ°Đ,ŃŃŃf Đ¿Đ,Ń~Đμ
Ń†Đ,Đ¾Đ°Ń€ĐμŃ,Ńf Đ¿Đ°Đ»Đ,
Đ¼Đ¾Ń~Đ° Đ¼Đ°Ń~Đ°Đ° Đ¼Ńf Đ¿Ń€Đ,Đ»Đ°Đ-Đ,
Ń•ĐμĐ'Đ° Ń~ĐμĐ'Đ°Đ½ Ń•Ń,ĐμĐ¿ĐμĐ½Đ,Đ° Đ½Đ,Đ¶Đμ

Ń†Đ°Ń•Đ¾Đ²Đ, Đ¿Ń€Đ¾Đ»Đ°Đ-Đμ
Đ¾Đ¾Đ'Đ,Đ½Đμ Đ'Đ¾Đ»Đ°Đ-Đμ
Ń†ĐμŃ,Đ,Ń€Đ, Đ¾Đ°Đ° Đ¾Đ»ĐμĐ'Đ°ŃŃf Đ'Đ,Đ¼

Đ¾Ń,Đ°Ń† Ń€ĐμŃ†Đμ:
Ń•ŃfŃ,Ń€Đ° Đ¼Đμ Ń†ĐμĐ°Đ° ŃšĐ,Đ²Đ° Ńf Đ'Đ¾Đ»Đ¾Đ²Đμ
Đ¼ĐμŃ•ĐμŃ† Ń~Đμ Ń•Đ°Đ'Đ° Ń• ŃšĐ,Đ¼
Đ°Đ°Đ' Đ±Đ, Ń•Đ°Đ¼Đ¾ ĐžĐ½ Đ¿Đ,Ń•Đ°Đ¾
Đ¼Đ°Ń~Đ°Đ° Ń€ĐμŃ†Đμ: Đ'Đ° Ń•Đ°Đ,Đ½ĐμĐ¼Đ¾ Đ±Ń€Đ,Đ¾Đμ
Đ±Đ,Đ¾ Đ±Đ, Đ'Đ¾Đ±Đ°Ń€ Ń•Đ,Đ½

Ń†Đ,Đ¾Đ°Ń€ĐμŃ,Đ° Đ¾Đ'Đμ Ńf Đ'Đ,Đ¼
Ń†Ń€Đ²ĐμĐ½Đ° Ń,Ń€Đ°Đ°Đ° Đ¿Đ¾Đ»ĐμŃ,Đμ Ń•Đ° ŃšĐ,Đ¼
Ń,Ń€ĐμĐ½ŃfŃ,Đ°Đ° Đ¾Đ±ĐμĐ»ĐμĐ¶Đ, Đ'Đ°Đ½
Đ¼Đ¾Ń~ Đ¾Ń,Đ°Ń† Đ, Đ¼Đ°Ń~Đ°Đ° ŃfĐ¼Đ¾Ń€Đ½Đ, Đ»ĐμĐ¶Đμ
Ń~ĐμĐ'Đ°Đ½ Đ°Ń€Đ°Ń~ ĐŃ€ŃfĐ¾Đ¾Đ³

Đ¿Đ¾Đ»Đ°Đ°Đ¾
Đ°Ń€Đ¾Đ• Đ¿Ń€Đ¾Đ-Đ¾Ń€ Đ¼ĐμŃ•ĐμŃ† Ńf Ń•Đ¾Đ±Ńf ŃfĐ»Đ°Đ-Đ,
Đ°Đ°Ń•Đ½Đ¾
Ńf Ń•Ń,Đ°Ń€Đμ Đ'Đ°Đ½Đμ Ń•Đ°Đ½ Đ'Đ¾Đ»Đ°Đ-Đ,

Đ°Đ°Đ½Đμ Đ¿Ń,Đ¾Ń~Đ,Ń™Đ°Đ¾Đ²Đ,Ń»

Đ°Đ°Đ½Đμ Đ¿Ń,Ń~Đ,Ń™Đ°Đ¾Đ²Đ,Ń» Đ¿Ń€ĐμĐ' Ń•Đ¿Đ¾Đ¼ĐμĐ½Đ,Đ°Đ¾Đ¼ Đ Đ°Đ'ĐμŃ,Ńf Đ°Ń€Đ°Đ½Ń†Ńf Ńf Đ¿Ń€Đ.

Momir DragiĀteviĀt

BAĀ ME BRIGA

Jutros mi je u Ājkoli
Ceduljica stigla
Ne voli me Tanja
BaĀi me za to briga

U razredu bura
PraĀjina se digla
Svi ĀjapuĀtu na moj raĀ•un
BaĀi me za to briga

Ā ta zamiĀlja Tanja
Ko joj uĀji Ājmirgla
Neka fura sa NidĀ¼om
BaĀi me za to briga

OseĀtam se glupo
Hladan sam ko cigla
ZavoleĀtu KaĀtu
Za Tanju me nije briga

(C) Momir DragiĀteviĀt Moma

SEKVENCA SA MERILIN MONRO

Lako je, iz potaje posmatrati je,
obasjanu boÅ•nim svetlima,
crvenim, belim i plavim,
dok trepere Å¾ice bendÅ¾o gitare,
kao tonovi vlaÅ¾nog neba,
kao nabori vlaÅ¾ne postelje,
iz koje izranja potpuno naga...

Prelepe dojke, dugi prsti
prolaze kroz kosu, klize niz vrat
i bedra, (usnimljen krupni plan
skoro antiÅ•ke lepote),
u samome dnu stomaka smeđe kovrdÅ¾e,
medju njima kao izvor svetluca "Kristal",
jebeno dobar Å¾ampanjac. (.. .Rez).

Lako je, iz potaje posmatrati je,
ako se poput intrmeća grickanja semenki,
Å•uje tihi ritual jezika muÅ¾karaca,
Å¾ koji su ljubavima
toliko opsednuti.

(C) NebojÅ¾a LapÅ•eviÅ¾

Vita JovanoviÅ¾ - DrainÅ•ev rođak govori jednu od DrainÅ•evih pesama

RODNI BREG

Na peskovitoj padini njiÅ¾u se tuje;
Pod njima bujni mravinjaci.
Å•esto, ovuda, neÅ•ujni koraci
Gluvih noÅ¾i do kolena gaze.
A koji put, kad dunu oluje,
Zelenom dolinom, sve do planinskog Å¾dreća,
Glas neke kobne ptice zoru pomraÅ•uje.

Neki krupan crveni cvet
Raste ispod mrkih senika,
Kao kandila Å¾umskom bogu.
Sa toga sam brega, davno, odlutao u svet,
Te ne znam da li joÅ¾ u kojoj brezi Å¾ivi slika
Mog prozeblog detinjstva,
SvetaÅ•kih i bosih nogu?...

(C) Rodni Breg

RaÅ¾a Popov

MOJA DUÅ A

Moja duÅ¾a je staro vino bez pretakanja
komad bajatog hleba gutanog bez Å¾vakanja
Moja duÅ¾a je svoj sopstveni vrug krvopija
Sama sobom narcisoidno se opija

Moja je duÅ¾a meÅ¾ina stara na Å¾inama
Komad hleba na milost crnim ptiÅ•urinama
Ona ni ne slutiti sve tajne smiÅ¾ljene groÅ¾nje
Po meÅ¾unardnom domaÅ¾em redu voÅ¾nje

Ponekad ne znam da li duĀja ta je i moja
 Da li jeste numerisana il' je bez broja
 Samerljivo li je Āita daje a Āita uzima
 Nit' znam koliki prostor ona zauzima

MoĀ¾e li je ikoji silnik srpkom popiti
 I kakvim Āte se bunilom on opiti

(C) RaĀja Popov
 27. februar 2003

Zoran VuĀiĀt

Miloje DonĀiĀt

DRAINAC

Za vratom ti mraĀne sluĀ¾be, krpelji i crvi
 Kroz Ā¾ig grobni crni se Toplica
 To je zato Āito si po svodu zvezdanom udarao prvi.
 U kavezu istom peva ptica u oku ubica.

Na horizontu ameba u crnom luku spoj
 Ā kolsko zvono, pernica, akademska deĀaci
 Fosforne Ājume, prazna barka, piĀitaljka i stroj
 Kartonska gradjevina, krik i posmrtni ostaci.

U kutiji praznoj tuku se odela
 Naspram svih opela, gori tvoja glava
 Kroz ledeni mesec gledaju se tvoja Āela
 Jedan zvuk si za veĀne tonove, Galaksija spava.

(C) Miloje DonĀiĀt

Gordana BoranijaĀjeviĀt

U SUSRET ĀEUDU

SaleĀtu me
 Poruke snovne:
 Lirske, a olovne...
 ReĀi onosvete
 Ā to u Ājumi moĀ¾danoj
 ZamreĀ¾e, zakorove...

Brdo Āuda
 ĀEudo
 - piĀje Vasilije ĀEudotvorac
 Porukonosac
 BoĀ¾ji glasonosac
 ĀEudorodac!

Verujem u slovo:
 Iz Ātamparije viĀjnje
 Slovno slovo
 - Lanovo, bolovno...
 Verujem u onostrane glasove:
 Na bujici dnevnoj, gnevnoj

- od tembrena srebra
- son-orne splavove.

(C) Gordana BoranijaÄ;eviÄ†

Miljojko MilojeviÄ† - Bile

â€œ ETO ,TO SAM JA ! â€œ

Svet pustoÄ;e zli faÄ;isti ljuti,
Nemanjina prva Ä;upa stara
Grca, pati, pod biÄ•em Tatara.
Ä; um Toplice vale krvi sluti,

Al Ustanak ugasiti neÄ†e...
Za rafale s Gavranove kose
Niko ne zna sta taÄ•no donose:
Il Slobodu, il nesreÄ†e veÄ†e.

A Drainac, slavni pesnik sedi,
Sa ropstvom se nipoÄ;to ne miri,
Partizane i Ä•etnike miri,
Al ne vredi, al ne vredi...

PoÄ;ten pesnik istinu ne krije,
O izdaji „Crne dane,, piÄ;e:
Od vojvode, zle svrzimantije-
Od pop- Mike ne moÄ;e da diÄ;e.

Vojvoda mu panaiju sprema,
Kaverna mu bolna pluÄ†a dubi,
JoÄ; Trbunje iz sveg srca ljubi,
Al mu mesta u Toplici nema.

Zalud tragaÄ; po ledenoj buri
Zalud pitaÄ; kobna crna trojko
Gde je pesnik Drainac Radojko.
On veÄ† kriÄ;om za Beograd Ä;uri

Izgnaniku s roÄ•enog ognjiÄ;ta,
Ni ampule ni pilule razne
Nisu mogle da pomognu niÄ;ta:
Klonule su „ruke veÄ•no prazne,,.

Beogradom bestija tortura
Na sahrani - ciniÄ•noj paradi,
Krst mu nosi nediÄ†evac mladi!
JoÄ; se Raka u grobu pretura.

PutujuÄ†i kroz tamno bespuÄ†e
Zapisao je o sebi Ä;ta zna:
„I tigar i ovca- eto, to sam ja!,,
MoÄ†, let, uzlet i gorko klonuÄ†e..

Pesme piÄ;u i stranci i naÄ;ji,
Ali barda, poetu bez premca,
JoÄ; niÄ•ija lira ne nadmaÄ;ji,
Ni zaseni Zmaja sa Jastrepca!

Sledbenici po duhu i peru,
O pesniku, o strasnom boemu,
O Drincu Ä•asnom proleteru,

NapiĀjite najlepĀju poemu.

Dok nam duĀjman i ludi i hudi
Rog za sveĀtĀ na batini nudi,
Darujte je ojaĀ'enom rodu
Boj da poĀ•ne za zlatnu Slobodu.

(C) Miljojko MilojeviĀt - Bile

Bratislav MilanoviĀt

Veljko Stambolija

Dragan BorisavljeviĀt

Đ°Đ•ĐĐĐĐœĐ°Đ°Đ°

ĐžĐĸŃED¾Ń•Ń,Đ Ń•ĐμŃ•Ń,ŃED¾ Đ¼Đ¾Ń~Đ° ĐŃED°Đ³Đ° Đ ŃtŃED½Đ°
Đ°Ń,Đ¾ ĐŃŃŃ...Ń,Đμ Đ¼Đ ŃŃŃfĐ°Đμ Ń•ŃfĐ²Đμ Đ, ĐĸŃŃŃ•Ń,Đ,
Đ°Đ¾Đ° ŃtŃED½ Đ°Đ²Đ,Ń, Đ, Đ•Đ»Đ°Ń,Đ½Đ° Đ•ŃED½Đ°
ĐšŃED¾Đ• ĐĸĐ,Ń•Đ¼ĐμĐ½Đ° Ń•Đ»Đ°ĐŃŃf Ńf Ń•Đ¾Đ½ĐμŃ, ŃtĐ²ŃŃŃ•Ń,Đ,

Đ°Đ»Đ°ĐŃĐμĐ½ Đ½ĐμĐ° Ń~Đμ Đ¾Đ¾Đ°Ń~ Ń,ŃEDμĐ½ Đ°Đ°Đ° ĐĸŃEDμŃ'Đ¾Ń•Đ¼Đ¾ ĐĸŃED°Đ³
ĐžĐ²Đ¾Đ³ ĐŃEDμĐ²Đ½Đ¾Đ³ Ń...ŃED°Đ¼Đ° Đ½Đ¾Ń•ĐμŃ» Đ°ŃED°Ń•Đ½Đ, Ń•Đ°Đ³
Đ°ĐμĐ. ŃŃŃfĐ°Đμ Đ, Đ°Đ°ŃŃ Ń•ŃfĐ•Đμ Ń•Đ½ĐμĐ½Đμ
ĐšĐ¾ŃŃŃf Đ°Đ,ŃED½Ńf Ń,ŃED°Ń~Đ½Đ¾ Đ±Đ¾Đ» Đ²Đ°Ń•ĐμŃ™ĐμĐ½Đμ

ĐœĐμĐ° ŃED Đ°Đ°ŃšĐμĐ¼ Đ½Đ°Ń~Đ,Đ¼ Đ¾ĐŃ•ĐμŃtĐμĐ½Đμ Đ³Đ»Đ°Đ²Đμ
ĐĵĐ²ĐμĐ³ ĐĵŃED±Ń™Đ° ŃEDμĐ Đ¾Đ¼ Đ, Đ°ŃED¾Đ• Đ²ĐμĐ°Đ¾Đ²Đμ
Đ•Đ°Ń'Đ¾Ń~Đμ Ń•Đ¼Đ,ŃED°Ń~ Đ½Đ° Đ½Đμ Đ²ŃED°Ń,Ńf

Đ°ĐμŃ» Đ½Đ° Đ°Đ¾ŃtŃŃf Đ¾Ń~Ń,ŃED¾Đ¼ Đ³Đ°Đμ ĐŃŃfŃ... ŃtĐ,Ń•Ń,Đ, Ń•Đ»Đ°Đ²Đμ
Đ• Ń,ĐμĐ»Ńf Đ,Đ¼ Ń,ŃED¾Ń~Đ½Đ¾Đ¼ Ń•Đ²Đμ Đ»ĐμĐ°Đ¾Đ²Đμ
ĐŸĐ»Đ°Ń»Đ°Đ¾Đ¾ Ń~Đ¾Ń^ Ńf Ń•ŃfĐ²Đ¾Đ¼ Đ•Đ»Đ°Ń,Ńf

Đ°ŃED°Đ³Đ°Đ½ Đ¾Đ¾ŃED,Ń•Đ°Đ²Ń™ĐμĐ²Đ,Ń»

Miroslav Cera MihajloviĀt

Miroslav Cera MihailoviĀt, viĀjestruko nagradjivani srpski pesnik, stanovnik Vranja u kome zaradjuje za ĀĀivot kao urednik, objavio je knjigu satiriĀ•ne poezije â€žSliĀ•ice iz Lipsandrijeâ€œ sa podnaslovom â€žposkoĀ•ice i brzalice, bez Ā¼ica bez trzal sam i ilustrvao. AforistiĀ•ar Aleksandar Baljak o ovoj knjizi kaĀ¾e:â€œ...OslanjajuĀti se na najbolju tradiciju srpskog satiriĀ•no pesniĀjtva, na proverene rime i deseterce, Miroslav Cera MihailoviĀt u â€žSliĀ•icama iz Lipsandrijeâ€œ opevava događaje, lju druĀjtvo, podsmevajuĀti se taman toliko da i Ā•itaocu bude smeĀjino, a nedovoljno da se iko naljuti. Ovu knjigu izvesnom setom boji deo posveĀten konkretnim ljudima, prijateljima, i podiĀ¾e je na sentimentalni nivo, topao, boemski i raskoĀjno vrcav...

Đ°ŃED°Đ³Đ°Đ½ ĐžĐ³ŃšĐ°Đ½Đ¾Đ²Đ,Ń»

Ā UMA

U Āĵumu kad odĀĵetao
stope mu nestale,
kĀ'o po oblaku da je hodao,
viĀje se nije vratio.

Magla se jutrom Ā•eĀĵjala
hrastu na kroĀjnji visokoj,
sunce se u nju utopilo

kad kĀ' o u zemlju je propao.

Prhnula kreja sa kruĀjke,
na uraslom laz u muk ā€
zvezdu je neku pratio
Ājto nije imala put.

(C) Dragan OgnjanoviĀ†

OĀ RADETU DRAINCU

Rade Drainac

Rade Drainac rodio se kao Radojko JovanoviĀ† 4./26/ avgusta 1899.god. u Trbnju kod Blaca.Osnovnu Ājkolu zavrĀjio je u Blacu a 1911. upisuje se u gimnaziju u KruĀjvcu u kojoj - do poĀetka Prvog svetskog rata, zavrĀjava tri razreda.Godine 1914. veĀ† je na frontu,sa svojom vojskom,a 1915. povlaĀi se preko Kosova i Metohije do Skadra i LjeĀja i stiĀe u San Djovani.

U zemlju se vraĀta 1918.godine, nastavlja Ākolovanje,a prekida ga posle Ājestog razreda.VeĀ† 1919.god, objavljuje poeziju u Āasopisu "Epoha".Zbirka stihova "Modri smeh"izlazi u Beogradu 1920.sa potpisom Rad.JovanoviĀ†. 1922.pokreĀte Āasopis "Hipnos" i objavljuje program Hipnizma - prvi put potpisuje se kao Rade Drainac.U ediciji Hipnosa objavljuje knjige stihova "Voz odlazi".Potom objavljuje niz zbirki pesama sve do poslednje "Dah zemlje" objavljene 1940.god.

Voleo je da putuje:1927.i 1929.bio je u Francuskoj,1931. u Firenci,a 1932. u Bugarskoj. Mobilisan je 1941, a posle sloma jugoslovenske vojske zlopaĀenja i kraĀteg lutanja vraĀta se u zaviĀaj ,u Toplicu.Vreme provedeno u ratnoj Toplici opisao je u posthumno objavljenoj knjizi "Crni dani".Oboleo je od tuberkuloze -tada pesniĀke boljke i kratko se leĀio u sanatorijumu na Ozrenu.Odatle je prebaĀen u Beograd, gde je umro 1.maja 1943.godine.U rubrici mesto stanovanja ostalo je zapisano-"bez ulice i broja stana",a u rubrici najbliĀi srodnici -nije bilo srodnika na sahrani.

Pedesetih godina vraĀta se ,konaĀno i pesnik Rade Drainac u zaviĀaj,kada se u Prokuplju osniva knjiĀevno druĀtvo "Rade Drainac"lzdavaĀka kuĀta "Prosveta" 1960.godine objavljuje knjigu pesama Rada Drainca sa predgovorom S.RaiĀkoviĀ†a i svrstava ga medju znaĀajnije srpske knjiĀevnike izmedju dva svetska rata.U Prokuplju,poĀev od 1966.organizuje se tradicionalna manifestacija "DrainĀevi dani" i dodeljuje se pesniĀka nagrada koja nosi DrainĀevo ime..

Rade Drainac

Pesnik,apaĀi i profet,
Don Kihot,poroĀni ljubavnik i stihotvorac kakvog ova zemlja Āula nije,
Karnevalski princ,vagabunda oko Āije glave petrolejska lampa sja:
Eto to sam ja!

Pijanac,kockar,ali i neĀan brat,
Prijatelj Ājto u srcu Āuva Orionska SazveĀdja,
Slabi igraĀ na konopcu morala,ali zato izvrstan ironiĀar i pljuvaĀ,
Na stolu kao supa ljubav je moja sva:
Eto to sam ja!

Neprijatelj Akademija,Crkava i Muzeja,
Pobornik trgova i pisoara,
Dirigent telegrafskih Āica iznad bolnica i bordela,
U hajduĀkom liku sa lavovska oka dva:
Eto to sam ja!

Tigar i ovca,
Āongler Ājto noĀem u srce gadja,
Rapsod kome domovina na Āelo nije udarila prosvetni Āig,
Pesnik krvave istine i Āovekovog prava,
Upamtite:
To sam ja!

Intermeco

Ja kaÅ¾em san,
Vi kaÅ¾ete sloboda;
Jedno i drugo je Tihi okean
I pena iza parobroda.

Samo hlebovi na svetu
Ne kriju lice iza paravana;
sve drugo je - ptice u letu
I liÅ¡te sa grana .

Pismo

Å½iv sam i zdrav,
Samo stanujem visoko.
Kroz krov stakleno oko
Gleda na Dunav.

Voda je pepeljasto - siva,
U podne od oblaka polilej,
U suton ladja se u vrbak skriva
Å to iz Bakua za Nirnberg nosi petrolej.

InaÅ•e...jesenje boje u spektru dana,
A uveÅ•e krupna,zvezdana slova:
NoÅ† je kao rana,
NoÅ† je Ana Pavlova.

Koji put okno zatresu kiÅ¡e
Kao bezbroj Å¾utih leptira,
Tad na krovu dÅ¾in neki poÅ•ne da diÅ¡e
I oluja na oluku zasniva.

Glavno je da sam Å½iv i zdrav,
Mada stanujem visoko.
Samo jedno: ko reÅ•e da je Dunav plav
Kao kravlje oko?....

KiÅ¡na ptica

Sve Å¡to se danima i noÅ†ima u me utkiva i slaÅ¾e,
Å to koÅ¡avom struji kroz krvotok i pore,
Ne bi moglo ni onda da se iskaÅ¾e,
Taman da svu duÅ¡u iznesem iznad gore,
Na suÅ¡enje...
I tad bi neko vrenje,
MoÅ¾da vetrova ili svetlosti,
Prostrujalo mnome kao Å¾uborenje
I jezivo bi,ogoljene,na zemlji zaÅ¡kripale moje kosti.

O kada bi bilo moguÅ†no pokupiti sva komadanja
Iza zaboravljenih koraka
I do Sirijusa,visoko,napraviti Å•oveka od sanja,
Bila bi to Å•udoviÅ¡na kiÅ¡na ptica
Å to leti ispred oblaka,
Ukleta i sama.

Koga ja ovde traÅ¾im,

I zbog Ä•ega dodjoh ovamo?
Vazda je Ä•ovek na svetu sam.
Kao u kraju drevnih ruÄjevina
Detinjstvo mi blista kao hram.

No i ono me danas vredja,
Kada se niÄ•emu ne nadam boljem
Uprtio sam djavola na ledja,
s kojim se neprestano koljem.

TeÄjko sam se umorio od Ä¾ivota
I klonuo od neke patnje iznenadne
Kao suncokret iza plota.
Ali svaka noÄt koja padne
Iz neznanih daljina,
Zasvetli na mojim dlanovima
Kao lice harlekina.

I sumnje me tad omame kao greh,
Te poverujem da je na svetu i najveÄta zbilja
Samo jedan prezrivi smeh.

(C) Rade Drainac